

Arrest

nr. 249 499 van 22 februari 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 8 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 27 september 2019.

1.2. Op 3 januari 2020 worden verzoekers gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is.

1.3. Op 29 april 2020 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van beide verzoekers. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing t.a.v. P.A., N.V., eerste verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in San Salvador. Sinds 2005 woonde u in een huurhuis in de bewaakte en ommuurde wijk in Mejicanos in San Salvador. Na het middelbaar oefende u verschillende beroepen uit, gaande van medewerker in een kaastaartfabriek tot medewerker in een houtverwerkend bedrijf. In 2006 behaalde u een licentiaat Marketing en Publiciteit waarmee u aan de slag kon bij Dell Computers als agent voor de internationale verkoop. In 2009 werd het bedrijf overgenomen door een callcenter. U bleef voor dit bedrijf werken. In 2012 huwde u met K. A. G. d. P. (X). Jullie hebben geen kinderen.

Na jullie huwelijk begonnen uw echtgenote en u informeel bij jullie thuis met het maken van desserts die jullie zowel aan jullie collega's als aan jullie burens verkochten. In maart 2018 ging u frisdrank kopen in een winkel aan de overkant van de straat, net buiten uw wijk. Daar werd u aangesproken door een jongen van 12 à 14 jaar oud. De jongen vroeg of uw naam N. was en toen u dat bevestigde, zei hij dat dit het gebied van de bende Mara Salvatrucha (MS) is. Hij zei verder dat u maandelijks 50 dollar renta moest betalen en dat ze u nog zouden zeggen waar en wanneer dat diende te gebeuren. Hierop vertrok hij. In de daaropvolgende maanden werd u niet aangesproken en nam niemand contact met u op.

Op 3 september 2018 ging u alleen op bezoek bij uw ouders in Soyapango. Toen u 's avonds rond 22 uur met uw wagen terugkeerde naar huis werd u, op de splitsing net voor de toegangspoort naar uw kolonie, aangemaand te stoppen door drie bendeleden. U moest het autoraam naar beneden doen en ze richtten een pistool op u. Zij identificeerden u als N. van de bakkerij en vroegen waar de renta was. U zei dat niemand er is naar komen vragen, waarop zij u beledigden en bedreigden. Ze vertelden dat ze wisten waar jullie werkten en dat ze jullie in de gaten hielden. U had geen geld op zak om hen onmiddellijk te betalen waardoor ze het bedrag verhoogden naar 100 dollar per maand. Ze zouden nog contact met u opnemen om te melden waar en wanneer u moest betalen en zijn vervolgens vertrokken.

U vertelde uw echtgenote wat er was gebeurd, verzamelde 100 dollar en wachtte tot de bende contact zou opnemen. In tussentijd gingen jullie beiden werken, maar stopten jullie tijdelijk met het maken van desserts. Er gingen drie maanden voorbij en jullie hielden iedere maand 100 dollar opzij zodat jullie konden betalen, maar jullie werden niet gecontacteerd en gingen verder met jullie leven.

Op 6 augustus 2019 reden uw echtgenote en u met de wagen van het werk naar huis toen jullie op de splitsing voor jullie wijk staande werden gehouden door twee mannen. Één van hen was gewapend. Ze vroegen naar de renta en verhoogden deze naar 1000 dollar omdat jullie al die tijd niet betaald hadden. U zei dat u dat geld niet had. Ze herhaalden dat ze wisten dat jullie in het callcenter werkten en waar jullie woonden. Ze raadden jullie aan geen stomme dingen te doen en zouden op 15 augustus bij jullie langs komen om de renta te innen.

Op 8 augustus 2019 deed u aangifte bij de anti-afpersingseenheid van het openbaar ministerie. Een inspectrice vroeg u om naar het politiekantoor te komen na uw werk. Uw echtgenote en u werden nadien geëscorteerd door een anonieme politiewagen zodat ze konden controleren of jullie gevolgd werden. De inspectrice raadde u aan om tijd te rekken als de MS u contacteerde zodat de politie meer tijd had om iets te ondernemen.

Op 15 augustus kwamen er geen bendeleden naar uw huis en gebeurde er niets.

Op 16 augustus om 6 uur 's morgens klopten dezelfde twee bendeleden als op 6 augustus bij u thuis aan en duwden de deur open. Ze duwden jullie op jullie knieën, richtten een wapen op jullie hoofd en vroegen naar de 1000 dollar. U overhandigde het geld. De twee mannen beledigden en bedreigden jullie, zeiden dat het betalen van de renta geen vrijgeleide was en dat ze jullie nog steeds konden vermoorden als ze daar zin in hadden. Ze wisten dat jullie de politie gecontacteerd hadden en controleerden jullie gsm's. Ze verduidelijkten niet wanneer u de volgende 1000 dollar moest betalen en vertrokken.

Op 17 augustus bleven jullie thuis en besloten jullie dat uw echtgenote die dag haar ontslag zou indienen en zou verhuizen naar haar broer J..

U bleef in het huis in Mejicanos wonen om de schijn hoog te houden.

Toen u op 22 augustus 2019 met de wagen op het werk vertrok, stonden dezelfde twee bendeleden aan de overkant te wachten en achtervolgden u tot aan de wijk. Daarop beslisten uw echtgenote en u dat jullie het land moesten verlaten.

Op 26 augustus betaalde u de vliegtuigtickets bij een reisbureau en op 31 augustus haalde u de tickets op en stopte u met uw werk.

Op 1 september 2019 werd u thuis opgehaald door uw broer R. die u naar uw echtgenote in Santa Tecla bracht en waar u onderdook tot uw vertrek uit El Salvador.

Op 20 september 2019 verlieten uw echtgenote en u legaal per vliegtuig El Salvador en kwamen jullie via Spanje op 21 september 2019 in België aan. Op 27 september 2019 dienden jullie hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een identiteitskaart op uw naam dd. 24 juni 2019, een paspoort op uw naam dd. 20 mei 2019, een huwelijksakte, een klacht bij het openbaar ministerie dd. 8 augustus 2019 met een certificeringsverzoek dd. 27 augustus 2019, een paspoort op naam van uw echtgenote dd. 20 mei 2019, een identiteitskaart op naam van uw echtgenote dd. 8 november 2014, een kopie van een rijbewijs op naam van uw echtgenote, een rijbewijs op uw naam, een factuur dd. 26 augustus 2019, een bundel boarding cards, een reservatiebevestiging van een Brussels hotel van 21 tot 24 september 2019, een reisoverzicht, een brief van de werkgever van uw echtgenote dd. 9 september 2019, een brief van uw werkgever dd. 9 september 2019 en een kopie van een huurcontract op uw naam met een betalingsbevestiging dd. 17 september 2019. Tevens liet u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 13 maart 2020 enkele foto's zien van een meisje met blauwe plekken waarvan u verklaart dat ze de dochter van uw zus is die door bendeleden werd geslagen in 2018 als ook foto's van gebak, nagerechten, een oven het openbaar ministerie en uw neefjes.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)).

Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet politiek actief bent, dat u nooit lid bent geweest van een bende en dat u nooit werd gearresteerd of veroordeeld in El Salvador (CGVS, p. 8). Er moet bijgevolg geconcludeerd worden dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaring over **het uitbaten van een informele patisserie bij u thuis** tegenstrijdigheden bevat met hetgeen uw echtgenote hieromtrent verklaart. Zo stelt u dat jullie van start gingen met jullie patisserie ongeveer ten tijde van jullie huwelijk in 2012 (CGVS, p. 5 & 7). Uw echtgenote stelt echter dat jullie van start gingen op het moment dat zij bij het callcenter ging werken in 2014 (CGVS echtgenote 19/23516/B, p. 6 & 7). Dit betreft een aanzienlijk verschil en doet twifelen aan de geloofwaardigheid van deze verklaarde informele beroepsactiviteiten. Aangezien uw echtgenote en u verklaren dat de jongen op 16 maart 2018 zei dat u renta moest beginnen te betalen omdat u deze informele patisserie had (CGVS, p. 14 ; CGVS 19/23516/B, p. 9 & 10), ondermijnt bovenstaande tegenstrijdigheid reeds de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen met bendeleden die renta van u vroegen.

Wat betreft de foto's die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 13 maart 2020 liet zien van schotels met gebak en nagerechten en uw echtgenote naast een oven en waarmee u wilt aantonen dat u een desserts maakte en verkocht (CGVS, p. 7), moet worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat **het gedrag van de bendeleden opmerkelijk is.**

Zo verklaart u dat de bendeleden van de Mara Salvatrucha (MS) zowel in maart 2018 als in september 2018 renta van u vroegen en dat ze beide keren u nog zouden contacteren om te zeggen waar en wanneer u het geld zou moeten betalen (CGVS, p. 10). Echter, de daaropvolgende maanden hebben de bendeleden beide keren nagelaten u te contacteren (CGVS, p. 10). Dit nalaten - tot tweemaal toe - is uiterst inefficiënt en opmerkelijk.

Eveneens opmerkelijk is de vaststelling dat de bendeleden u in september 2018 vroegen waarom u voordien niet betaald had waarna ze de renta verhoogden van 50 dollar naar 100 dollar per maand omdat u niet had betaald en dat ze op 6 augustus 2019 u opnieuw verweten de eerder gevraagde renta niet te hebben betaald waarna ze de renta verhoogden tot 1000 dollar omdat u voordien nooit de renta had betaald (CGVS, p. 10, 11 & 16). Immers, de bendeleden weten logischerwijze dat ze nooit naar u zijn gegaan om de renta op te eisen.

Het is erg vreemd dat de bende u tot tweemaal toe niet contacteerde om de renta op te eisen en u vervolgens verweten dat u niet betaalde en daarom de renta verhoogde. Dit is des te opmerkelijker aangezien jullie in de tussenliggende maanden van maart 2018 tot 3 september 2018 en tussen 3 september 2018 en 6 augustus 2019 beiden doorgingen met jullie dagelijkse leven. Immers, uit jullie verklaringen blijkt dat jullie bleven werken en dat jullie nog buitenkwamen om inkopen te doen, zelfs te voet (CGVS, p. 15 & 16 ; CGVS 19/23516/B), p. 7 & 10). Dit impliceert dat jullie praktisch dagelijks buitenkwamen om te gaan werken waardoor het opmerkelijk is dat u de bende in die periodes nooit bent tegengekomen die de renta van u kwam opeisen. Zeker aangezien de bendeleden op 3 september 2018 verklaarden dat ze jullie in de gaten hielden, dat ze wisten naar waar jullie gingen en waar jullie werkten (CGVS, p. 10), is het opmerkelijk dat het hierna nog 11 maanden - met name tot 6 augustus 2019 - duurde

vooraleer de bende u opnieuw tegenhield om te vragen naar de renta die u in principe per maand moest betalen.

Het geheel van bovenstaande inefficiënte gedragingen van de bendeleden is opmerkelijk en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat **uw gedrag en dat van uw echtgenote niet verenigbaar is met de ernst van jullie verklaarde vrees**. Meer bepaald vrezen jullie dat de bendeleden jullie zouden vermoorden (CGVS, p. 19, 20 & 22 ; CGVS 19/23516/B, p. 13 & 16).

In verband met **de nasleep van uw tweede ontmoeting met bendeleden op 3 september 2018** dient hieromtrent opgemerkt te worden dat jullie handelingen na deze ontmoeting niet in overeenstemming te brengen zijn met de eerdere verklaarde gebeurtenissen. Uw echtgenote en u verklaren beiden namelijk dat jullie na september 2018 gedurende drie maanden 100 dollar opzij legden om aan de bende, bij een eventueel nieuwe ontmoeting, de renta te kunnen overhandigen (CGVS, p. 10 & 16 + CGVS 19/23516/B, p. 10 & 14). Uw echtgenote verklaart bovendien dat jullie hierna stopten met geld verzamelen en dat jullie weer konden ademen aangezien ze geen contact hadden opgenomen (CGVS 19/23516/B, p. 14). Nochtans wisten jullie van de eerste ontmoeting in maart 2018 dat het langer dan drie maanden kon duren vooraleer ze terug contact zouden opnemen aangezien de periode tussen de eerste en de tweede ontmoeting zes maanden bedroeg. Dit maakt jullie beslissing om slechts drie maanden het geld opzij te houden en hierna niet meer, risicovol en opmerkelijk.

Ook **uw gedrag nadat de bendeleden uw huis zijn binnengevallen op 16 augustus 2019 en u hen 1000 dollar gaf**, is niet in overeenstemming te brengen met uw verklaarde vrees voor de bendeleden. Meer bepaald verhuisde uw echtgenote uit angst dat ze zouden terugkomen op 17 augustus 2019 naar het huis van haar broer doch bleef u nog in jullie woning wonen tot 1 september 2019 (CGVS, p. 12 & 13 ; CGVS 19/23516/B, p. 12). Gezien de door u verklaarde vrees om door hen te worden vermoord, is het opmerkelijk dat u nog een tijdje alleen in uw eigen huis bleef wonen. De verklaring van uw echtgenote hieromtrent dat u in jullie huis bleef wonen om de schone schijn op te houden zodat de bende jullie er niet van kon verdenken te vluchten, aangezien zij methodes hebben om daarachter te komen en jullie te contacteren (CGVS 19/23516/B, p. 12), wordt niet aanvaard. Immers, deze verklaring van uw echtgenote is niet verenigbaar met haar latere verklaring dat jullie op datzelfde moment aan het nadenken waren om te verhuizen naar een andere wijk binnen El Salvador (CGVS 19/23516/B, p. 15). Immers, indien jullie zouden verhuizen naar een andere wijk, zouden de bendeleden dit - volgens de redenering van uw echtgenote - via hun methodes ook te weten komen waarna ze jullie daar ook zouden kunnen contacteren. Bijgevolg heeft u geen afdoende verklaring gegeven voor de vaststelling dat u van 17 augustus 2019 nog tot 1 september 2019 alleen in uw eigen huis - dit is het huis waar de bende reeds was binnengevallen - verbleven heeft.

Des te opmerkelijker is uw verblijf in uw woning louter voor de schone schijn tot 1 september 2019 gezien uw verklaring dat uw nichtje, dat in El Salvador achterbleef wanneer haar moeder - uw zus - naar de Verenigde Staten vluchtte omwille van problemen met een bende, in 2018 geslagen werd en bijna werd gedood door bendeleden (CGVS, p. 13, 14 & 21). Bijgevolg wist u redelijkerwijze dat bendeleden in staat zijn om geweld te gebruiken. Hierdoor wordt de ernst van uw verklaarde vrees verder ondermijnd.

Wat betreft **de acties die jullie ondernamen om het land te verlaten**, dient opgemerkt te worden dat deze allermint getuigen van enige haast. Zo beslisten jullie om El Salvador te verlaten op 22 augustus 2019, meer bepaald nadat u door bendeleden achtervolgd werd van uw werk naar huis (CGVS, p. 12, 13 & 20 ; CGVS 19/23516/B, p. 12, 13 & 15). Op 26 augustus 2019 boekte u via een reiskantoor vliegtuigtickets waarmee u pas op 20 september 2019 El Salvador kon verlaten (CGVS, p. 13 + CGVS 19/23516/B, p. 13). Ermeë geconfronteerd waarom u geen vroegere vlucht gekozen heeft, verklaart u dat het agentschap zei dat dat de vroegst mogelijke vlucht was (CGVS, p. 21). Deze verklaring is echter niet aannemelijk daar er dagelijks vluchten plaatsvinden tussen El Salvador en Madrid met Iberia, de maatschappij waar jullie mee naar België vlogen (zie administratief dossier). Er mag verwacht worden dat indien jullie daadwerkelijk een gegronde vrees voor jullie leven zouden hebben gehad, jullie op zijn minst alle mogelijke pistes grondig zouden hebben onderzocht om zo snel mogelijk uit het land te kunnen vertrekken en dat jullie zo snel mogelijk naar een ander land zouden reizen om zo jullie leven veilig te stellen. Door nog drie weken te wachten met het nemen van een vlucht uit El Salvador wordt de ernst van jullie verklaarde vrees nog verder ondermijnd.

Uit jullie verklaringen voor het CGVS vallen verder geen concrete aanwijzingen af te leiden die er op zouden wijzen dat u na het verlaten van uw woonst in Mejicanos ooit werd gezocht of dat u nu nog steeds zou worden gezocht door bendeleden. Immers, zowel uw echtgenote als u verklaren dat jullie tussen jullie vertrek uit Mejicanos, op respectievelijk 17 augustus 2019 en 1 september 2019, en jullie vertrek naar België op 20 september 2019, geen problemen gekend hebben met bendeleden (CGVS, p. 21 + CGVS 19/23516/B, p. 15). Ook verklaren uw echtgenote en u dat jullie niet weten of ze jullie zijn komen zoeken en halen jullie aan dat jullie familieleden na jullie vertrek uit El Salvador geen problemen hebben gekend (CGVS, p. 21 ; CGVS 19/23516/B, p. 16). Hieruit kan niet afgeleid worden dat er sprake is van een actuele vrees ten opzichte van de Mara Salvatrucha.

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw verklaarde vrees voor de bende MS geenszins aannemelijk kunnen maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.*

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden

aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Het paspoort op uw naam dd. 20 mei 2019, de identiteitskaart op uw naam dd. 24 juni 2019 en het rijbewijs op uw naam bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit die niet in twijfel getrokken wordt. Het paspoort op naam van uw echtgenote dd. 20 mei 2019, de identiteitskaart op naam van uw echtgenote dd. 08 november 2014 en de kopie van het rijbewijs op naam van uw echtgenote bevatten louter gegevens omtrent haar identiteit die evenmin in twijfel getrokken wordt. De huwelijksakte bevestigt enkel dat u met Karla Argentina Guevara De Perez gehuwd bent. De bundel boarding cards, de factuur dd. 26 augustus 2019 en het reisoverzicht bevatten louter informatie over jullie reis naar België. De reservatiebevestiging van een Brussels hotel van 21 tot 24 september 2019 toont louter de reservatie van deze hotelkamer in de aangegeven periode aan. In verband met de klacht bij het openbaar ministerie dd. 8 augustus 2019 met een certificeringsverzoek dd. 27 augustus 2019 moet worden opgemerkt dat hierin louter uw verklaringen genoteerd staan waardoor het objectieve bewijswaarde ontbreekt. De brief van de werkgever van uw echtgenote dd. 9 september 2019 en de brief van uw werkgever dd. 9 september 2019 zijn louter een bevestiging van de periode waarin jullie beiden werkzaam waren bij het bedrijf Concentrix en bevatten geen informatie betreffende jullie verklaarde problemen. De neergelegde kopie van een huurcontract op uw naam met een betalingsbevestiging dd. 17 september 2019 handelt volgens u over de woning die u huurde (CGVS, p. 8) en bevat logischerwijze geen informatie betreffende jullie verklaarde problemen met bendeleden.

Wat betreft de foto's die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 13 maart 2020 liet zien van een meisje met blauwe plekken, en waarvan u verklaart dat ze de dochter van uw zus is die door bendeleden werd geslagen nadat uw zus het land heeft verlaten door problemen met bendeleden (CGVS,

p. 13 & 21), moet worden opgemerkt dat uit deze foto's niet kan afgeleid worden dat de afgebeelde vrouw daadwerkelijk de dochter van uw zus is, noch door wie de verwondingen zijn toegebracht. Ook hier moet worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Hetzelfde geldt voor de door u getoonde foto's van het openbaar ministerie en uw neefjes (CGVS, p. 18 & 20).

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote, K. A. G. D. P. (19/23516/B), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 13 maart 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 25 maart 2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De beslissing t.a.v. G.D.P., K.A., tweede verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in San Salvador. In 2006 behaalde u een licentiaat Marketing en Publiciteit. U huwde in 2012 met N. V. P. A. (19/23516). Jullie hebben geen kinderen. Na jullie huwelijk verhuisde u van uw ouderlijk huis in Mejicanos naar uw echtgenoot in een huurhuis in een bewaakte en ommuurde wijk in Mejicanos, San Salvador. In 2014 begon u te werken voor een callcenter waar ook uw echtgenoot werkte sinds 2006.

Daarnaast startten u en uw echtgenoot ook informeel in jullie huis met het maken van desserts die jullie zowel aan jullie collega's als aan jullie burens verkochten.

Op 16 maart 2018 verliet uw echtgenoot de wijk om enkele zaken te gaan kopen. Hij werd er aangesproken door een jongen van 12 à 14 jaar die hem vroeg of zijn naam N. was. Uw echtgenoot bevestigde dit waarop de jongen zich identificeerde als lid van de Mara Salvatrucha (MS). Hij zei dat uw echtgenoot 50 dollar renta moest betalen omdat hij een patisserie uitbaatte. Uw man zou nog gecontacteerd worden om de locatie af te spreken.

Tot 3 september 2018 nam er niemand van de bende contact met jullie op. Echter, op 3 september ging uw echtgenoot zonder u op bezoek bij zijn ouders in Soyapango. Toen hij 's avonds naar huis terugkeerde stonden er personen met een lantaarn op de helling aan de kolonie. Uw echtgenoot stopte. Drie getatoeëerde mannen, die zich identificeerden als leden van de bende MS, kwamen op hem af en één van hen richtte een pistool op hem. Ze vroegen of hij N. heette en waarom hij zo stom was om de 50 dollar niet te betalen. Uw echtgenoot antwoordde dat er niemand contact met hem had opgenomen waarop de bendeleden hem beledigden en de renta verhoogden van 50 dollar naar 100 dollar. Ze wisten ook uw naam en waar jullie werkten. Ze dreigden ermee jullie te vermoorden en zouden nog contact opnemen om af te spreken waar er betaald moest worden.

Drie maanden lang hielden jullie tevergeefs het geld klaar voor het geval de bendeleden contact met jullie zouden opnemen.

Op 6 augustus 2019 rond 21 uur, reden u en uw echtgenoot van het werk naar huis met de wagen. Twee gewapende mannen stonden op dezelfde plek als waar uw man voordien staande werd gehouden. Ze riepen jullie namen en vroegen waarom de renta niet betaald werd. Uw echtgenoot antwoordde dat er niemand contact opgenomen had. De twee mannen beledigden jullie en wilden 1000 dollar omdat er niet betaald was. Ze dreigden jullie te vermoorden indien jullie niet zouden betalen. Ze wisten in welk huis jullie woonden en waar jullie werkten. Aangezien jullie geen 1000 dollar op zak hadden, kregen jullie tot 15 augustus 2019 om het geld te verzamelen. Ze zouden nog contact met jullie opnemen voor de betaling en zijn vervolgens vertrokken.

Op 8 augustus 2019 deed uw echtgenoot aangifte bij het openbaar ministerie.

Op 10 augustus 2019 werd uw echtgenoot gecontacteerd door een inspectrice van de politie, waarna jullie naar het politiekantoor gingen om een verklaring af te leggen. De politie reed vervolgens met een anonieme wagen eenmalig achter jullie aan naar huis om te kijken of jullie gevolgd werden. Jullie werden aangeraden om uitstel van betaling te vragen zodat zij meer tijd hadden voor hun onderzoek.

Op 15 augustus 2019 daagden de bendeleden niet op en gebeurde er niets.

Op 16 augustus 2019 werd er om 6 uur 's morgens aangebeld. Uw echtgenoot opende de deur en twee gewapende mannen werkten zich naar binnen. Ze trokken aan uw haren en dwongen u op uw knieën in de woonkamer. Ze richtten wapens op jullie hoofd, beledigden jullie en identificeerden zichzelf als leden van de MS. Toen ze vroegen naar de renta van 1000 dollar, gaf uw man dit. Een bendelid zei u dat zij de baas waren van jullie leven en dat zij jullie konden vermoorden als zij daar zin in hadden. De betaling van die dag was geen garantie dat ze jullie met rust zouden laten. Ook jullie gsm's werden bekeken door de bendeleden. De bendeleden zeiden dat jullie vanaf dan 1000 dollar moesten betalen. Hiervoor zouden ze nog contact opnemen. Ze verwezen ernaar dat jullie naar de politie gestapt waren en dat jullie niet opnieuw domme dingen mochten doen. De bendeleden vertrokken en jullie gingen die dag niet werken.

Op 17 augustus 2019 haalde uw broer u bij u thuis op en reed u naar uw werk waar u uw ontslag indiende. Van daaruit reden jullie door naar het huis van uw broer in Santa Tecla. Uw echtgenoot bleef in jullie huis in Mejicanos.

Op 22 augustus 2019 volgden twee bendeleden uw echtgenoot van zijn werk tot aan de ingang van de kolonie. Daarop beslisten jullie om El Salvador te verlaten voor België. Op 26 augustus 2019 boekte uw echtgenoot de tickets, dewelke op het einde van de maand afgeleverd werden.

Op 1 september 2019 bracht uw schoonbroer uw echtgenoot naar het huis van uw broer in Santa Tecla, waar u reeds verbleef sinds 17 augustus 2019. U en uw echtgenoot leefden hier ondergedoken tot jullie vertrek.

Op 20 september 2019 verlieten uw echtgenoot en u legaal per vliegtuig El Salvador en kwamen jullie via Spanje op 21 september 2019 in België aan. Op 27 september 2019 dienden jullie hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een identiteitskaart op uw naam dd. 8 november 2014, een paspoort op uw naam dd. 20 mei 2019, een huwelijksakte, een klacht bij het openbaar ministerie dd. 8 augustus 2019, een paspoort op naam van uw echtgenoot dd. 20 mei 2019, een identiteitskaart op naam van uw echtgenoot dd. 24 juni 2019, een rijbewijs op naam van uw echtgenoot, een kopie van een rijbewijs op uw naam, een factuur dd. 26 augustus 2019, een bundel boarding cards, een reservatiebevestiging van een Brussels hotel van 21 tot 24 september 2019, een reisoverzicht, een brief van de werkgever van uw echtgenoot dd. 9 september 2019, een brief van uw werkgever dd. 9 september 2019 en een kopie van een huurcontract op naam van uw echtgenoot met een betalingsbevestiging dd. 17 september 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw echtgenoot N. V. P. A. (19/23516) (CGVS, p. 9 tot en met 13). U verklaart zelf geen andere problemen te hebben gehad waardoor u besloten heeft El Salvador te verlaten (CGVS, p. 13). Aangezien in het kader van het verzoek van uw echtgenoot de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*De beslissing van uw echtgenoot luidt hieromtrent als volgt:
(...) (idem beslissing eerste verzoeker)."*

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoekers twee afzonderlijke beroepen hebben ingesteld met respectievelijk rolnummer 249 108 en 249 107 en dat het verzoekschrift betreffende rolnummer 249 107 integraal verwijst naar het beroep met rolnummer 249 108. Het al dan niet samenvoegen van zaken behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) (RvS 26 mei 2009, nr. nr. 193.526). Gelet op het feit dat de verzoekschriften in beide zaken beroepen identiek zijn en de tweede verzoekster zich wat haar vluchtmotieven betreft, volledig baseert op de vluchtmotieven van eerste verzoeker, oordeelt de Raad dat het aangewezen is in het belang van een goede rechtsbedeling om de twee vorderingen wegens verknochtheid samen te behandelen en te beslechten. Het komt dan ook gepast voor om de twee vorderingen samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een eerste en enig middel voert eerste verzoekende partij de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Zij voert aan dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert, dat zij uitgebreid heeft verteld over de bedreigingen en afpersingen door bendeleden en dat het feit dat de daden van bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn niet betekent dat zij niet gewelddadig tewerk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn. Zij betwist verder dat haar verklaringen en die van haar echtgenote tegenstrijdigheden zouden bevatten.

Zij stelt hierover: "Verzoekende partij merkt eerstens op dat noch zij noch haar echtgenote tijdens het gehoor geconfronteerd werden met vermeende tegenstrijdigheden. Zij kregen aldus op geen enkel ogenblik de mogelijkheid om deze misvatting te verduidelijken. Zo startte verzoekende partij de patisserie zaak reeds in 2012, haar echtgenote werkte initieel in een callcenter maar stopte ermee in 2014 om haar echtgenoot te helpen. Bovendien is de opstartdatum van de patisserie makkelijk terug te vinden op de facebook van verzoekende partij waartoe verwerende partij toegang had. Waarom heeft verwerende partij dit nooit onderzocht?! Of focust verwerende partij zich enkel op de zaken die zij tegen verzoekende partij kan gebruiken?"

Waar verwerende partij stelt dat het gedrag van de bendeleden opmerkelijk is merkt verzoekende partij op dat *"Verzoekende partij merkt op dat zij ook niet weten hoe de bendes redeneren en waarom zij in eerste instantie geen plaats en tijd gaven waar de renta moest betaald worden. Verzoekende partij woonde op de grens van twee rivaliserende bendes die continu vochten voor terrein, alles verliep er erg chaotisch. Er is ook geen logica te vinden in de manier waarop de bendes te werk gingen. De opmerking van verwerende partij dat zij de gebeurtenissen 'opmerkelijk' vindt, is dan ook niet aan de orde ».*

Met betrekking tot vaststelling van verwerende partij dat de handelingen van verzoekende partij in de nasleep van de tweede ontmoeting met de bendeleden op 3 september 2018 opmerkelijk zijn, stelt verzoekende partij: *"Verwerende partij kan zich duidelijk niet inleven in de situatie waarin verzoekende*

partijen zich bevonden. Zij woonden op de grens tussen de rivaliserende bendes MS en bende 18. Er werd erg vaak gevochten en verzoekende partijen leefden voortdurend in angst. Toen zij werden aangesproken door de bendes om een renta te betalen, legden zij geld aan de kant, maar ze werden enkele maanden gerust gelaten, waardoor er weer een vals gevoel van veiligheid ontstond en zij weer hun geld durfden uit te geven” en citeert pagina 15 van het gehoorverslag.

Zij vervolgt haar betoog door te stellen dat “Nadat de bendes hun huis waren binnen gevallen en verzoekende partij 1000 dollar had betaald, verhuisde de echtgenote van verzoekende partij inderdaad naar haar broer. Verzoekende partij bleef in huis wonen om de schijn op te houden, omdat zij ook wist dat de bendes haar zouden kunnen volgen. Zij wilden geen argwaan wekken zolang zij niet wisten wat zij zouden doen. Pas toen zij beslist hadden om El Salvador definitief te verlaten, is verzoekende partij eveneens verhuisd naar het huis van haar schoonbroer, heeft zij haar job opgezegd op 31 augustus 2018. Vanaf dan zijn zij niet meer buiten gekomen tot hun vlucht uit El Salvador” en citeert pagina 13 van het gehoorverslag. Zij wijst er verder op dat verzoekende partijen compleet getraumatiseerd waren door de gebeurtenissen en een wapen tegen het hoofd kregen en dat haar echtgenote compleet over haar toeren was (pagina 16 CGVS). Zij stelt tenslotte, wat hun vertrek uit El Salvador betreft: “Verzoekende partijen konden gewoonweg niet vroeger vertrekken. Zij hadden in eerste instantie de financiën niet voor snelle vluchten te nemen, die op dat ogenblik 4200 dollar kosten. Hun vlucht in september heeft hen 2000 dollar gekost, geld dat zij ook hebben moeten lenen om te kunnen vluchten ».

Zij besluiten dit onderdeel door te stellen dat “Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partij en haar echtgenote werden bedreigd met de dood. Zij kon geen kant meer op. Zij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor haar leven bij terugkeer naar El Salvador. Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij. Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus”.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus stelt eerste verzoekende partij dat verwerende partij niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is maar toch meent zij dat verzoekende partij niet in aanmerking zouden komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij stelt niet te begrijpen hoe verwerende partij na haar motivering over de situatie in El Salvador kan stellen dat zij kan terugkeren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven. Zij werpt op dat het rapport waarop verwerende partij zich baseert achterhaald is en dat anno 2020 de (humanitaire) situatie in El Salvador ontspoord is. Het land wordt gerund door bendes en wordt gezien als één van de gevaarlijkste landen ter wereld. Zij citeren vervolgens een artikel uit The Guardian (<https://www.theguardian.com/world/2019/nov/22/el-salvador-a-nation-held-hostage-a-photo-essay>) en Foreign Policy (<https://foreignpolicy.com/2019/11/30/el-salvador-gang-violence-msl-3-nation-held-hostagephotography/>) van november 2019. Zij stelt verder dat met de huidige coronacrisis de situatie helemaal dreigt te ontsporen en dat zij geconfronteerd zullen worden met bendes die hen afpersen, geen werk zullen hebben door de crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte.

Zij stelt dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig tewerk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd heeft en dat dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken dan ook op kennelijke wijze het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel schenden.

Zij vraagt de Raad de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en haar de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde dat de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2 § 1,2° van de Vreemdelingenwet vernietigd moet worden en teruggestuurd moet worden naar het CGVS voor verder grondig onderzoek.

Zoals reeds aangehaald, herneemt het verzoekschrift ingediend namens tweede verzoekende partij integraal het verzoekschrift ingediend door eerste verzoekende partij.

3.2. Verzoekers voegen de bestreden beslissingen en de attesten van de pro deo rechtsbijstand toe aan hun verzoekschriften.

4. Nieuwe elementen

4.1. Verwerende partij legt een aanvullende nota dd. 22 januari 2021 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht:

COI Focus “El Salvador: Situation Sécuritaire” van 12 oktober 2020 en COI Focus: “El Salvador: Retour au pays des ressortissants” van 17 december 2020.

4.2. Verzoekers leggen per email en ter terechtzitting een aanvullende nota dd. 27 januari 2021 neer waarin zij volgende nieuwe elementen ter kennis brengen: stuk 1: een bewijs van online bestellingen voor taartjes; stuk 2: een verklaring van het Hoofd van de gespecialiseerde eenheid inzake afpersingen in El Salvador; Home Office: Country Policy and Information Note El Salvador: Gangs, februari 2020 (hyperlink).

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoekers om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoekster te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna “Kwalificatierichtlijn”) en artikel 13, lid 1 van de Asielprocedurerichtlijn.

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dienen normalerwijs de verzoekers alle elementen tot staving van hun verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoekers dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, “indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker” (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers.

Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling

6.1. De Raad stelt vast dat de verzoeken om internationale bescherming betrekking hebben op bedreigingen door een niet-statelijke actor, *in casu* leden van de Mara Savatrucha (MS) in de wijk Mejicanos in San Salvador (El Salvador) en dat niet betwist wordt dat bendes in El Salvador een actor van vervolging kunnen zijn in de zin van artikel 48/5 § 1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers' vluchtmotieven kunnen worden samengevat als volgt. Verzoekers werkten beiden in een call center in San Salvador en begonnen na hun huwelijk bij hen thuis desserts en gebak te maken die zij op informele wijze aan hun collega's en burens verkochten. In maart 2018 werd eerste verzoeker aangesproken door een jongen die hem zei dat dit MS gebied was en dat zij omwille van hun informele bakkerij maandelijks 50 dollar moesten betalen. Hoewel hij zei dat hij nog gecontacteerd zou worden over waar en wanneer hij moest betalen, hoorden zij een hele tijd niets meer. Op 3 september 2018 werd eerste verzoeker tegengehouden door bendeleden die een pistool op hem richtten, hem vroegen waar de renta bleef en de renta verhoogden tot 100 dollar. Ook nu zegden zij hem dat zij hem nog zouden contacteren om te melden waar en wanneer hij moest betalen. Beide verzoekers hielden vanaf dan gedurende drie maanden 100 dollar opzij maar de bende leden daagden niet op. Op 6 augustus 2019 werden beide verzoekers in de wagen tegengehouden door twee bendeleden die naar de renta vroegen en vervolgens de renta verhoogden tot 1000 dollar omdat ze al die tijd niet betaald hadden. Ze zouden op 15 augustus terugkomen om de renta te innen. Op 8 augustus 2019 dienden verzoekers klacht in bij de anti-afpersingseenheid van het openbaar ministerie. Op 16 augustus werden beide verzoekers thuis overvallen door twee bendeleden die een wapen op hen richtten en naar de 1000 dollar vroegen. Verzoekers overhandigden het geld en nadat de bendeleden hen verder bedreigd hadden vertrokken ze. Tweede verzoekster verhuisde de volgende dag naar haar broer J.. Eerste verzoeker bleef nog tot 1 september in hun huis wonen om de schijn op te houden en dook toen eveneens onder met tweede verzoekster. Op 20 september 2019 vertrokken verzoekers per vliegtuig uit El Salvador naar België.

6.2. In de bestreden beslissingen worden verzoekers (I) de vluchtelingenstatus geweigerd omdat zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij in hun land herkomst wegens hun ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werden gevisieerd door een misdaadbende; en wordt hen (II) de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet geweigerd omdat (i) hun verklaringen over het uitbaten van een informele patisserie bij hen thuis tegenstrijdigheden bevat, met name verklaart eerste verzoeker dat zij van start gingen met de patisserie ongeveer ten tijde van hun huwelijk, terwijl tweede verzoekster stelt dat zij van start gingen op het moment dat zij bij het callcenter gingen werken in 2014 en de foto's die zij neerlegden privé-foto's zijn waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht; (ii) het gedrag van de bendeleden opmerkelijk is aangezien ze tweemaal renta vroegen beide keren nalieten om hen daarna te contacteren en dit nalaten uiterst inefficiënt en opmerkelijk is. Daarenboven stellen de bestreden beslissingen dat het gedrag van beide verzoekers niet verenigbaar is met hun vrees aangezien (i) zij na september 2018 gedurende drie maanden 100 dollar opzij legden om aan de bende, bij een eventuele nieuwe ontmoeting, de renta te kunnen overhandigen maar de beslissing om het geld slechts drie maanden opzij te houden en hierna niet meer, risicovol en opmerkelijk is; (ii) eerste verzoeker nog een tijdje alleen in het huis bleef wonen nadat de bendeleden hun huis waren binnengevallen en hij hen 1000 dollar had gegeven en de verklaring van tweede verzoekster hieromtrent niet aanvaard wordt omdat de bendeleden via hun methodes ook

zouden te weten komen indien zij zouden verhuizen naar een andere wijk en (iii) wat betreft de acties zij ondernamen om het land te verlaten de ernst van hun verklaarde vrees nog verder ondermijnd wordt door nog drie weken te wachten met het nemen van de vlucht; (III) er geen elementen zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van hun verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zullen worden en op een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en (IV) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers, louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.3. In de bestreden beslissingen wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid van verzoekers' *"informele beroepsactiviteiten"*. Met betrekking tot de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheid in verzoekers' verklaringen met betrekking tot het uitbaten van een informele patisserie, stelt de Raad het volgende vast.

Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat het gegeven dat zij het begin van deze handelsactiviteit op een verschillend tijdstip situeren en dat het om een verschil van twee jaar gaat, wijzen verzoekers er in hun aanvullende nota op dat eerste verzoeker in 2012 startte met de informele patisserie en dat zijn echtgenote hem begon te helpen in 2014 toen zij begon te werken in het call center waar zij beiden werkten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekster blijkt dat zij op de vraag *"wanneer begonnen met die desserts"* antwoordt *"dat was eigenlijk toen ik bij convergis begon te werken..."* en dat zij daarna verklaart dat zij bij dit bedrijf begon te werken in 2014 (notities PO tweede verzoekster, p. 6-7). Eerste verzoeker antwoordt op de vraag wanneer zijn jullie begonnen met de patisserie het volgende: *"Wel daar ben ik ongeveer mee begonnen wanneer ik getrouwd ben met mijn echtgenote."* (notities PO eerste verzoeker, p. 7). De advocaat stelt in de aanvullende nota dat hij dit in het verzoekschrift in punt II.1.2. van het verzoekschrift verkeerd verwoord had. De Raad stelt vast dat de toelichting in de aanvullende nota inderdaad strookt met de verklaringen van beide verzoekers tijdens het persoonlijk gehoor en dat het in de bestreden beslissingen vastgestelde verschil tussen de verklaringen van beide verzoekers berust op een verkeerde lezing van verzoekers' verklaringen, nu eerste verzoeker wel degelijk verklaarde dat hijzelf met de informele patisserie begon ongeveer wanneer ze getrouwd waren en verder ook niet gevraagd werd wanneer zijn echtgenote hem begon te helpen, terwijl de vraag die aan tweede verzoekster werd gesteld over de begindatum van de informele patisserie voor interpretatie vatbaar was en tweede verzoekster dit blijkbaar begrepen heeft als de vraag wanneer zij is beginnen werken in de informele patisserie. De Raad stelt ook vast dat tweede verzoekster later verklaart dat zij tot 17 augustus 2019 in het call center werkte (notities PO tweede verzoekster, p. 7), waaruit blijkt dat zij de twee activiteiten combineerde, zodat de vermelding in het verzoekschrift dat zij in 2014 stopte met werken in het callcenter als een materiële vergissing moet worden beschouwd die zoals aangegeven in de aanvullende nota veroorzaakt was door het feit dat de advocaat van verzoekers dit element verkeerd begrepen had.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers bij hun aanvullende nota prints van een facebook pagina voorleggen vergezeld van een beëdigde vertaling naar het Nederlands.

De Raad stelt vast dat de data van de geprinte facebook berichten niet allemaal leesbaar zijn maar stelt vast dat in het neergelegde document berichten opgenomen zijn die dateren van 2013, 2014 en 2015, waarin bestellingen voor cupcakes en taartjes worden geplaatst en beantwoord door N.. Verzoekers wijzen er op dat deze gegevens enkel in papierversie kunnen worden neergelegd, maar dat deze berichten verder op hun authenticiteit kunnen worden geverifieerd door het CGVS. Voor zover verwerende partij kan gevolgd worden waar zij in de bestreden beslissingen stelt dat de door verzoekers tijdens het persoonlijk onderhoud neergelegde privé-foto's van schotels met gebak en taarten en van tweede verzoekster naast een oven geen garantie bieden over de authenticiteit van hun activiteiten omdat deze gemakkelijk geënceneerd kunnen worden, stelt de Raad vast dat dat de bij aanvullende nota neergelegde prints van facebook wel degelijk als een begin van bewijs van verzoekers' beweringen dat zij een informele patisserie hadden, kan worden beschouwd voor zover bevestigd wordt dat de facebook outprints afkomstig zijn van verzoekers' facebook pagina. De Raad stelt vast dat verzoekers zelf aangeven in de aanvullende nota dat de authenticiteit ervan kan en mag worden nagegaan door verwerende partij.

6.4. Verzoekers leggen ter staving van hun verzoek ook een klacht bij het openbaar ministerie dd. 8 augustus 2019 met een certificeringsverzoek dd. 27 augustus 2019 neer. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissingen hierover enkel wordt gesteld dat in deze documenten louter de verklaringen van eerste verzoeker staan genoteerd waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert.

Voor zover de klacht de weergave vormt van de verklaringen van eerste verzoeker met betrekking tot de beweerdde bedreigingen tot en met begin augustus 2018 en dit als dusdanig de waarachtigheid van de verklaarde problemen niet aantoon, stelt de Raad vast dat de authenticiteit van de klacht als dusdanig niet in twijfel wordt getrokken door verwerende partij en dat de inhoud van de aangifte overeenstemt met verzoekers' verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers ter terechtzitting een originele verklaring voorleggen van het Hoofd van de gespecialiseerde eenheid afpersingen van het Algemeen Openbaar Ministerie, voorzien van een stempel en handtekening dd. 15 januari 2021, voorzien van een beëdigde vertaling naar het Nederlands. In het document wordt bevestigd dat eerste verzoeker een klacht indiende en herneemt eerste verzoekers verklaringen hierover. Daarnaast wordt in het document ook bevestigd dat *“als gevolg van deze klacht en het onderzoek van de Nationale Civiele Politie en de procureur-generaal is het tot nu toe mogelijk geweest om vast te stellen dat het woongebied van het slachtoffer territoriaal gezien aan de rand van de Dieciocho-bende en de Mara Salvatrucha ligt, omdat het juist bendeleden zijn die eisen hebben gesteld aan het slachtoffer en zijn vrouw”*. De Raad stelt derhalve vast dat dit document niet alleen een weergave bevat van de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de voorgehouden afpersing maar ook melding maakt van voorlopige vaststellingen als resultaat van de in augustus 2019 ingediende klacht en het onderzoek van de nationale politie en het openbaar ministerie. Verder wordt in de klacht uitdrukkelijk stelling ingenomen met betrekking tot de terugkeer van verzoekers naar El Salvador en wordt deze als *“niet leefbaar en niet gepast”* bestempeld.

6.5. Met betrekking tot de motieven in de bestreden beslissingen inzake het gedrag van de bendeleden, en de vaststelling dat verzoekers gedragingen niet verenigbaar zouden zijn met *“de ernst van jullie verklaarde vrees”*, stelt de Raad het volgende vast.

Waar in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld dat de bendeleden wat de renta betreft in maart en september 2018 opmerkelijk en inefficiënt handelden aangezien ze tot tweemaal toe de gevraagde renta niet kwamen ophalen, wordt in het verzoekschrift geargumenteed dat zij op de grens van twee rivaliserende bendes woonden en dat er ook geen logica te vinden is in de manier waarop de bendes te werk gingen. Eerste verzoeker licht ter terechtzitting toe dat zij op de grens van twee zones woonden die respectievelijk gecontroleerd werden door MS en Barrio 18 en dat de enige verklaring die zij kunnen geven voor het feit dat de bendes de renta in september en maart 2018 niet kwamen ophalen is dat de grenzen tussen de twee zones voortdurend wijzigden, waardoor de bendeleden niet altijd in de colonia konden komen waar verzoekers woonden omdat zij er niet de controle over hadden, wat wel het geval was in augustus 2019 toen zij thuis overvallen werden door de bendeleden van MS. De Raad stelt vast dat verzoekers' verklaringen met betrekking tot de manier waarop eerste verzoeker in contact kwam met de bendeleden in 2018, de gevraagde bedragen en de tijdstippen waarop renta werd gevraagd voldoende gedetailleerd en nauwkeurig zijn en dat ook in bestreden beslissingen geen tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen de verklaringen van beide verzoekers. Verder stelt de Raad vast dat ook de door verzoekers ter terechtzitting neergelegde verklaring van het hoofd van de eenheid afpersingen van het Openbaar Ministerie in El Salvador bevestigt dat verzoekers op het grensgebied tussen de twee bendes woonden.

Voorts stemmen hun verklaringen ook overeen met beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat afpersing door bendes een wijdverspreid fenomeen is in El Salvador en dat personen die actief zijn zowel in de formele als informele handel een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van afpersing. Afpersing wordt omschreven als een belangrijke bron van inkomsten van de bendes en het gevraagde bedrag wordt ook vaak zonder voorafgaande waarschuwing verhoogd door de bendes (UNHCR *Eligibility Guidelines*, p. 31, UK Home Office, *Country Policy and Information Note El Salvador: Gangs*, februari 2020, par. 10.3.3). De Raad acht de vaststelling dat eerste verzoeker tussen september 2018 en augustus 2019 niet meer werd tegengehouden in verband met de renta, in dit verband onvoldoende om de algehele geloofwaardigheid van verzoekers te ondermijnen. De Raad kan met verzoekers aannemen dat de handelingen van bendeleden onvoorspelbaar zijn. Hoewel dit als dusdanig niet kan volstaan om de waarachtigheid van de verklaringen van een verzoeker aan te tonen, stelt de Raad *in casu* vast dat verzoekers verklaringen hierover voldoende gedetailleerd en onderling consistent zijn en ondersteund wordt door documenten zodat de loutere vaststelling dat zij gedurende een jaar niet zijn lastiggevallen niet kan volstaan om hun voor het overige geloofwaardig relaas onderuit te halen. Bovendien wijst de Raad er op dat het gedrag van de bendeleden als actoren van vervolging per definitie moeilijk te duiden is door verzoekers, zodat dit als dusdanig geen doorslaggevende overweging kan zijn in de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers' voorgehouden problemen.

Wat het gedrag van verzoekers zowel na de laatste ontmoeting met de benedeleden in september als na de overval bij hen thuis op 16 augustus 2019, betreft, kan de Raad verwerende partij niet bijtreden waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat hun gedrag niet verenigbaar zou zijn met de ernst van hun verklaarde vrees. Zo kan de Raad niets risicovol of opmerkelijk ontwaren in de vaststelling dat zij slechts drie maanden na de laatste ontmoeting 100 dollar opzij legden om de renta te kunnen betalen bij een eventuele nieuwe ontmoeting bij de bende. Zoals aangehaald door verzoekers in het verzoekschrift kan aangenomen worden dat er een vals gevoel van veiligheid ontstond toen na drie maanden de renta niet werd opgehaald en er dus geen reden meer was op het geld blijvend opzij te leggen.

Ook waar verzoekers op consistente wijze verklaren dat tweede verzoekster reeds op 17 augustus 2019 hun huis verliet en bij haar broer in trok en eerste verzoeker nog in hun huis bleef wonen tot eind augustus om geen argwaan te wekken bij de benedeleden, lijkt dit als dusdanig niet onwaarschijnlijk in de context van het bendegeweld in El Salvador.

Dat tweede verzoekster later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij aan het nadenken waren om te verhuizen naar een andere wijk in El Salvador, doet als dusdanig geen afbreuk aan de ernst van hun vrees, zoals ten onrechte gesteld in de bestreden beslissingen. Uit deze passage in het persoonlijk onderhoud kan naar het oordeel van de Raad in elk geval niet afgeleid worden dat het gegeven dat eerste verzoeker nog enkele dagen in het huis bleef wonen om de schijn op te houden dat zij daar nog steeds woonden, niet in overeenstemming te brengen is met hun verklaarde vrees voor de benedeleden.

Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat verzoekers pas op 20 september 2019 El Salvador verlieten en dat zij tussen hun vertrek uit Mejicanos op 17 augustus en 1 september 2019 en hun vertrek uit El Salvador geen problemen kenden met de benedeleden. De Raad kan aannemen dat verzoekers niet de nodige middelen hadden om een vroege vlucht te boeken, die tot 4200 dollar kostten. In dit verband wijst de Raad er ook op dat de vaststelling dat Iberia op 20 maart 2020, 7 dagen na het persoonlijk onderhoud van verzoekers, dagelijks vluchten organiseerde naar België door de commissaris-generaal niet dienstig kan worden aangevoerd, nu hieruit niet blijkt welke vluchten beschikbaar waren in de periode net voor hun vertrek in september 2019 noch tegen welke prijs zodat hieruit geen gevolgtrekkingen kunnen gemaakt worden met betrekking tot het al dan niet "*gehaaste*" karakter van hun vertrek uit El Salvador. Anderzijds blijkt ook uit hun verklaringen dat tweede verzoekster onmiddellijk na de overval bij hun thuis bij haar broer introk en dat eerste verzoeker haar volgde op 1 september 2019, zodat de periode tussen de laatste ontmoeting met de benedeleden en hun vertrek uit El Salvador op 20 september 2020 relatief kort was en zij gedurende die tijd zich in een andere wijk bevonden, zodat kan aangenomen worden dat de benedeleden geen tijd genoeg hadden om hen daar op te sporen. De Raad acht deze motieven in de bestreden beslissingen, mede in het licht van de nieuwe elementen die door verzoekers zijn neergelegd, onvoldoende om te concluderen dat hun gedragingen niet in overeenstemming zouden zijn met hun verklaarde vrees voor de benedeleden.

6.6. De Raad benadrukt dat algemeen gesteld afpersing op zichzelf niet ernstig genoeg is om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd. Afpersing bereikt als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Slechts in (zeer) uitzonderlijke gevallen zal afpersing voldoende ernstig zijn om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd, met name wanneer het slachtoffer erdoor terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, waardoor hij in een toestand van achterstelling zou terechtkomen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 282-283; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 252-254). In zulke gevallen kan worden gesteld dat de mensonwaardige situatie waarin een slachtoffer terechtkomt of kan terechtkomen wordt veroorzaakt of het gevolg is van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen door een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie, aangebracht door beide partijen, blijkt verder dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemene risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen worden blootgesteld.

Deze algemene overwegingen mogen evenwel het bestaan van een individuele bedreiging in de specifieke omstandigheden van een betrokken geval, die als vervolging of als ernstige schade kan worden aangemerkt, niet verhelen. Bij het identificeren van de aard van de precieze risico's waaraan een verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst kan worden blootgesteld, mag de oorspronkelijke

reden voor het risico bijgevolg niet worden verward met het actuele risico zelf of de evolutie van het risico in de tijd.

Er moet op een objectieve en toekomstgerichte wijze nagegaan worden of verzoekers, gelet op hun individuele omstandigheden, bij terugkeer naar El Salvador een risico voor onmenselijke behandeling lopen als gevolg van de afpersing en bedreigingen in het verleden door MS.

Er kan immers worden geargumenteed dat verzoekers de bende MS hebben getrotseerd door El Salvador te verlaten en zich onvindbaar te maken voor verdere afpersing. De vraag is dan ook wat de mate van waarschijnlijkheid is dat de eerder geformuleerde doodsbedreigingen ook zullen worden uitgevoerd of dat zij anderszins aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zullen worden onderworpen bij terugkeer.

De Raad stelt vast dat de objectieve landeninformatie die beide partijen voorleggen op deze vragen geen duidelijke antwoord biedt. In de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020 kan worden gelezen dat het niet betalen of met vertraging betalen van renta kan worden gezien als een daad van verzet tegen het gezag van de bende en een vorm van geweld tot gevolg kan hebben, zoals de ontvoering van een familielid, de dood of verdwijning. Verder blijkt dat hoe langer de niet-betaling in de tijd duurt, des te meer de risico's verhogen en zich kunnen uitstrekken tot familieleden (p. 16). Ook de "*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016 (hierna 'UNHCR Guidelines') vermelden dat de weigering om afpersingsgeld te betalen door de bendes kan worden geconstrueerd als een daad van verzet (p. 29) en dat personen die weigeren om te betalen of die betaling uitstellen, kunnen worden onderworpen aan bedreigingen en geweld, inclusief hun werknemers, zakenpartners of familieleden. Deze bedreigingen en geweld kunnen snel escaleren met elk voortgezet uitstel of weigering van betaling waarbij melding wordt gemaakt van personen die in zulke omstandigheden werden gedood door de bendes. Voorts blijkt ook dat het afpersingsgeld vaak wordt verhoogd zonder waarschuwing, soms met de bedoeling om een zaak failliet te laten gaan zodat de bende het kan overnemen (p. 31). Er wordt in de voormelde COI Focus en de UNHCR Guidelines evenwel niet concreet verduidelijkt of Salvadoranen die naar het buitenland zijn gegaan om aan afpersing te ontsnappen, bij terugkeer door de bendes worden beschouwd als personen die hun eisen hebben getrotseerd door El Salvador te verlaten en de facto te hebben geweigerd om verder afpersingsgeld te betalen. Evenmin wordt verduidelijkt wat de risico's in deze specifieke omstandigheden kunnen zijn of zijn er voldoende elementen die toelaten de mogelijke reactie van de bendes in zulke specifieke omstandigheden in te schatten. De UNHCR Guidelines stellen slechts zeer algemeen: "*In some cases, deportees and other returnees who left the country due to insecurity or threats have been killed by gangs shortly after arrival in El Salvador*" (p. 28) (In enkele zaken werden gedeporteerden en andere terugkeerders die het land wegens de onveiligheid of bedreigingen hebben verlaten kort na hun aankomst in El Salvador door bendes gedood, eigen vertaling). De landeninformatie die ter beschikking werd gesteld van de Raad bevat overigens geen concrete informatie over de werkwijze van de bendes in de wijken die onder hun controle staan, met name of de bendes een systeem hanteren dat hen toelaat de betalingen van renta bij te houden en te controleren.

Uit de voorliggende landeninformatie, met name de COI Focus "*El Salvador. Retour au pays des ressortissants*" van 9 januari 2020 en de door middel van een aanvullende nota door verwerende partij neergelegde COI Focus, "*Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*" van 17 december 2020, blijkt verder dat het inschatten van de risico's voor Salvadoranen bij terugkeer naar El Salvador een complex gegeven blijkt te zijn dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. In het bijzonder kan in de voormelde COI Focus het volgende worden gelezen:

Uit een rapport van het Refugee Law Initiative van september 2018 blijkt dat het risico voor terugkerende Salvadoranen niet minder is dan het risico dat bestond bij vertrek uit het land, en zelfs kan toenemen bij terugkeer. De door Cedoca geconsulteerde bronnen stellen verder op algemene wijze dat Salvadoranen die het land hebben ontvlucht wegens veiligheidsredenen die verband houden met de bendes, bij terugkeer het risico lopen om dezelfde veiligheidsproblemen te zullen terugvinden (COI Focus 9 januari,

p. 11). Terugkerende Salvadoranen kunnen worden geïdентificeerd bij hun terugkeer, bijvoorbeeld omdat zij reeds het voorwerp vormden van bedreigingen bij hun vertrek (COI Focus 9 januari 2020, p. 12).

Een rechter uit Costa Rica verklaarde aan Cedoca dat bendes, wegens hun territoriale controle over de wijken, weten welke personen in het buitenland hebben gewerkt en/of geldoverschrijvingen hebben uitgevoerd alsook dat Salvadoranen die een tijd in het buitenland hebben verbleven bij terugkeer het voorwerp kunnen zijn van bedreigingen door bendes (COI Focus 9 januari 2020, p. 13 en 17).

In een rapport van september 2018 van de organisaties Cristosal en IDMC bevestigen meerdere personen dat, eens teruggekeerd naar El Salvador, zij met dezelfde gevaren worden geconfronteerd als diegene die hebben geleid tot hun vertrek en dat zij bij terugkeer worden bedreigd. Re-integratie is vaak onsuccesvol wegens de voortdurende bedreigingen (COI Focus 9 januari 2020 p. 17-18).

Adriana Velasquez, internationale onderzoekster in migratie en ontwikkeling legt in een email van 23 oktober 2020 uit dat volgens haar niet elke Salvadoraan die terugkeert een doelwit van het geweld is. Enkel zij die geprobeerd hebben aan de bendes te ontsnappen door te migreren kunnen bij terugkeer een latent risico lopen om problemen te hebben. Zij stelt dat zij die het land verlaten hebben omwille van problemen met de bende omwille van het feit dat verondersteld wordt dat zij zich verzet hebben tegen de bende op de zwarte lijst van de bendes terechtkomen die hen verder vervolgen bij terugkeer. Zij preciseert dat niet zozeer de lengte van het verblijf, dan wel de specifieke reden van het vertrek determinerend zijn voor het risico (COI Focus 17 december 2020, p. 20). Tiziano Breda, onderzoekster voor Centraal Amerika bij ICG antwoordt in dezelfde zin in een email van 24 oktober 2020 (idem). Ook Georgina Cisneros, onderzoekster bij FundaUngo stelt in een email van 30 oktober 2020 dat terugkerende migranten als dusdanig geen specifiek doelwit van het geweld zijn maar dat indien de reden voor migratie verband hield met geweld ondergaan in El Salvador, de veiligheid in geval van terugkeer kan verslechterd zijn. Volgens haar kunnen personen die die naar El Salvador terugkeren na een lange periode in het buitenland vaak niet langer terugvallen op een sociaal netwerk, wat hun re-integratie bemoeilijkt, *a fortiori* wanneer zij het land hebben verlaten omwille van veiligheidsredenen. Indien een persoon terugkeert na een korte periode is het waarschijnlijk dat hij of zij geconfronteerd wordt met dezelfde situatie in zijn of haar gemeenschap maāt dit is volgens haar bij uitstek gevaarlijk indien het geweld de oorzaak was van het vertrek van de betrokkene uit El Salvador. Zij wijst er ook dat de spanningen in de gemeenschap kunnen verhogen indien het geweten is dat de betrokkene geprobeerd heeft te ontsnappen aan het geweld dat het gevolg is van bedreigingen door de bende, waardoor de betrokkene het slachtoffer kan worden van represailles en het geweld zich kan concretiseren (COI Focus 17 december 2020, p. 21).

Veronica Reyna, van de "*direction des droits de l'homme du Servicio Social Pasionista*" (SSPAS), die in mei 2019 gecontacteerd werd door Cedoca, stelde dat terugkeerders zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als de andere Salvadoranen, tenzij het evident is dat hun koopkracht of vermogen is gewijzigd waarna zij door bendes en criminele groeperingen kunnen worden geïdентificeerd met het oog op afpersing (COI Focus 9 januari 2020 p. 14). Zij stelde verder ook dat mensen die het land hebben verlaten vanwege bedreigingen van bendes of staatsactoren een reëel risico lopen, aangezien de territoriale reikwijdte van het land klein is en de bendes bijna over het hele grondgebied aanwezig zijn. Een doodsb bedreiging kan volgens haar heel gemakkelijk worden uitgevoerd bij iemand die niet over de middelen beschikt om zijn levensomstandigheden wezenlijk te veranderen. Wanneer iemand niet over een hoge koopkracht beschikt, kan hij zijn persoonlijke veiligheid niet garanderen, noch zijn leven effectief beschermen (COI Focus 9 januari 2020, p. 18).

Karla Rodriguez, de nationale coördinatrice van de organisatie Cristosal, die in juni 2019 door Cedoca gecontacteerd werd, gaf ook aan dat terugkeerders die niet noodzakelijk het land hebben verlaten om redenen die verband houden met geweld, dezelfde kwetsbaarheid kennen als Salvadoranen die bleven. Zij nuanceert evenwel dat terugkeerders kunnen worden beschouwd als een mogelijk doelwit van afpersing omdat zij als vermogend worden gezien. Dit risico verhoogt wanneer de betrokkene een eigen zaak begint (COI Focus 9 januari 2020, p. 14 en 20). Een onderzoeker van de Universidad Centroamericana (UCA) bevestigt op 5 november 2019 deze bevindingen aan Cedoca (COI Focus 9 januari 2020 p. 20). Karla Rodriguez onderscheidt verder in een email van 12 november 2020 twee categorieën. Personen die El Salvador verlieten omwille van een reden die concreet verband houdt met het geweld kunnen hiermee opnieuw geconfronteerd worden, ongeacht de tijd die zij in het buitenland doorbrachten. Dit is vooral zo in geval van doodsb bedreigingen omdat deze over het algemeen blijven bestaan totdat zij worden uitgevoerd. Personen die El Salvador niet hebben verlaten omwille van het geweld en die bij terugkeer een kleine onderneming beginnen kunnen het slachtoffer worden van afpersing of andere misdrijven. Volgens haar heeft de duur van het verblijf in het buitenland geen invloed op een eventuele situatie van geweld bij terugkeer. Gevraagd of het geweld kan verergeren na terugkeer bij wijze van represaille omdat de betrokkene naar het buitenland vluchtte, herinnert deze onderzoekster er aan dat de initiële geweldssituatie niet verdwenen is en dat de geweldssituatie in El Salvador verslechterd is (COI Focus 17 december 2020, p. 21).

Miguel Montenegro, directeur van de “*Comisión de Derechos Humanos de El Salvador (CDHES)*”, gecontacteerd door Cedoca in juni 2019, liet weten dat er gevallen kunnen bestaan van terugkeerders die worden afgeperst, maar dit niet aangeven uit angst voor hun leven (COI Focus 9 januari 2020, p. 14).

Een vertegenwoordiger van IOM deelde op 21 november 2019 en 16 november 2020 aan Cedoca mee dat er zeker profielen van terugkeerders zijn die bij terugkeer meer risico lopen / meer kwetsbaar zijn dan anderen. Dit houdt volgens hem niet noodzakelijkerwijs verband met het feit dat ze zijn gemigreerd, maar meestal met de bestaande kwetsbare omstandigheden die al in het land aanwezig waren. Hij geeft hierbij (onder meer) als voorbeeld terugkeerders die El Salvador verlaten hebben omwille van bedreigingen of afpersingen door bendes (COI Focus 9 januari 2020, p. 21 en COI Focus 17 december 2020, p. 21).

De Belgische ambassade te Panama, verantwoordelijk voor El Salvador, stelde op 11 december 2019 geen weet te hebben van het bestaan van verhoogde risico's voor Salvadoranen die terugkeren in vergelijking met Salvadoranen die niet zijn gemigreerd (COI Focus 9 januari 2020, p. 21). Een rapport van Unicef van augustus 2018 benadrukt dan weer dat kinderen en hun families die gevlucht zijn voor geweldsbedreigingen een verhoogd risico kunnen lopen bij terugkeer. Een ander rapport uit 2019 van “*Sistema de Monitoreo Desplazamiento Forzado en El Triangulo Norte de Centroamérica*” vermeldt, zonder veel details, dat voor personen die de onveiligheid ontvlucht zijn, een terugkeer de factoren die initieel hebben geleid tot hun vlucht, kan verergeren (COI Focus 9 januari 2020, p. 21).

Het door verzoekers bij hun aanvullende nota neergelegde rapport van het UK Home Office, Country Policy and Information Note El Salvador: Gangs, Februari 2020, bevestigt in algemene termen dat mensen met een kleine zaak een gemakkelijk doelwit vormen voor bendes en dat kleine handelszaken, de sector van het openbaar vervoer en leveringsdiensten gaandeweg meer systematisch afgeperst worden door bendes in centraal Amerika (paragraaf 10.3.1. en 10.3.2.). De situatie van terugkeerders die El Salvador hebben verlaten om aan afpersing en de daarmee gepaard gaande doodsb bedreigingen te ontsnappen, wordt evenwel niet onderzocht in dit rapport.

De voorliggende informatie blijft echter zeer algemeen, weinig eenduidig en laat niet toe op voldoende concrete wijze de precieze risico's bij terugkeer in te schatten voor Salvadoranen die werden afgeperst en om die reden naar het buitenland zijn gevlucht.

6.7. Uit het voorgaande blijkt dat een nader onderzoek zich opdringt maar dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen en zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

De Raad heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf dit onderzoek uit te voeren. Wegens het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekers niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en *ex nunc* onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande besluit de Raad dat hij niet kan komen tot een hervorming of bevestiging van de bestreden beslissingen zonder verder onderzoek, met inbegrip van de nieuwe elementen die door verzoekers worden neergelegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 april 2020 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET